

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sredo, izmiki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnništva naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Shod zaupnih mož v Ljubljani.

IV.

Mej slovenskimi listi se je o resolucijah, katere bodo predložene zaupniškemu shodu dne 29. t. m., prvi oglasil Celovski „Mir“ in izrekel to-le svoje mnenje:

„Resolucije tega shoda zaupnih mož imamo v rokah in moramo reči, da se z njimi povsem strinjamo, ker verskim načelom v ničemer ne nasprotujejo, ampak se v njih povsod povdarja versko prepričanje in se odločno zahteva krščanska vzgoja otrok v naših šolah. Ravno tako odločno pa se zahtevajo v njih tudi narodne pravice za Slovence vseh pokrajin, prav posebno pa še za nas koroške trpljave. Da je narodnost naša dandanes sam že povsod zagotovljena, tega menda nikdo ne bode trdil, kdor je še pri pravi pameti, kajti pretekli dnevi so nas šele prav poučili, koliko se nam bode še boriti, da si zagotovimo svoj obstanek na domači zemlji. Le kar si bomo sami priborili, to bomo imeli; na pravičnost naših nasprotnikov čakali bomo pa prav gotovo zastonj. Z ozirom na razmere na Kranjskem bilo bi pa še želeli, da se ta shod zaupnih mož bavi tudi z vprašanjem, kako in na kak način da bi bile mogoče obe rasporai stranki za skupno delo vsaj v glavnih in bistvenih točkah zjediniti. Velikih zaslug za slovensko stvar bi si stekel tisti, ki bi pripomogel do tega, da se nesrečni bratovski razpor, na Kranjskem že jedenkrat konča in se prične zopet složno delovati v blagor, korist in napredek našega ubozega slovenskega naroda. Do te jedinsti in pravega spoznanja dovede naj Bog naše kranjske brate, in potem se nam ni bati pogina. Vse z Bogom — za naš narod — do končne zmage!“

Ta izjava glasila koroških Slovencev nas je v arce razveselila. Kako nam, da tam, kjer je še doma objektivna sodba, pritrjujejo Slovenci načelom, pod katerimi se ima vršiti shod zaupnih mož. Versko-politični program, v katerem so jedini vsi koroški Slovenci, je znan. Ugovarjati se mu niso upali dosedaj niti naši Ljubljanski prenapeteži. Če pa sedaj „Mir“ zagotavlja, da se povsem strinja z resolucijami za naš zaupniški shod, potem je to dokaz, da se mi napravljamo na pot, katero bi morala odobriti tudi „Slovenčeva“ stranka, ako bi jej bilo za

stvar in za smoter, kateri imajo vsi pravi Slovenci. Odločno poudarja pa „Mir“ z nami vred, da nam narodnost še ni zagotovljena, da le kar si sami priborimo, to bomo imeli, kar je uverjen, da od narodnih nasprotnikov pravičnosti ni pričakovati. Nasprotniki izkoristijo vsak položaj le za se, naj imajo pravico do tega ali pa tudi ne. Dokler se oni drže tega načela, mora isto veljati tudi za vse nas Slovence. S temi svojimi nazori smo pa najbolj navzkriž s stranko „Slovenčeva“. Po svojih poslancih se ona druži s srditimi nasprotniki naše narodnosti v državnem zboru in podpira vladni sistem, kateri je programatično in dejanski protiven izvrševanju narodne ravnopravnosti. In tudi tu na Kranjskem je ajej ljubši zaveznik — Nemec in nemškutar, nego li slovenski narodnjak. Če le-ta oponira deželni vladi z narodnega stališča, se tej opoziciji gotovo ne pridruži „Slovenčevcev“ glas. Narobe, čedalje bolj je vidna zveza mej to stranko in pa tukajšnja deželna vlada v ta namen, da se sekvarai storé koraki narodnih boriteljev za razvoj naše narodnosti vsaj tu na Kranjskem. Kakšen dokaz nam je za to zopet podal pred kratkim zastopnik knezoškofov v deželnem šolskem svetu, prošt Klofutar, ki ne le, da ni priporočal deželnozborne resolucije, naj bi se učni predmeti v petem in šestem razredu Ljubljanske gimnazije poučevali s slovenskim jezikom, ampak je celo zahteval, naj se skrči slovenski pouk na nižji gimnaziji! In koalicijska „en miniature“ v našem deželnem odboru, ki nam skuša preprečiti samoslovenske ulične napise v Ljubljani, — kdo jej daje potuho, kdo jo celo zagovarja in brani, če ne „Slovenčeva“ stranka? To so določna znamenja, da „Slovenčeva“ stranka, sama zapeljana, zapeljati nam skuša zlasti na Kranjskem slovensko politiko na pota, s katerih bi nič več ne videli svoje narodnosti. Dokler smo bili tako razdeljeni, da so na jedni strani bili konservativci, na drugi pa odločnejši elementi, tedaj položaj še ni bil tako nevaren. Danes pa ima „Slovenčeva“ stranka program, ki si le konservativen, ki ni zgolj mlačen glede narodnosti, ampak njen program je negacija narodnega programa, in njeni pristavi tako postopajo, da narodnim težnjam naravnost škodujejo. To pa je moralo obuditi odločen odpor v vseh narodno mislečih krogih, koji mora nadalje dobiti svojo obliko in uredbo s tem,

da vse „napredno“ ali „nenapredno“, „staro“ ali „mlado“ stopi v organizacijo, ki se samostojno in nezavisno zaveda svojih narodnih dolžnostij ter jih zna in hoče tudi izpolnjevati v vsakem slučaju in vsakomur nasproti. Ako „Mir“, pritrjujoč našim resolucijam, dodaja željo, da bi zaupniški shod razpravljal tudi vprašanje, na kak način bi bilo mogoče obe kranjski stranki za skupno delo vsaj v glavnih in bistvenih točkah zjediniti, — tedaj menimo, da zoper kaj takega gotovo ne bode ugovora. Mi lahko zagotavljamo, da je osnovalni odbor posvetil svoje prve seje uprav temu vprašanju, da pa je zdvojil nad uspešno rešitvijo tedaj, ko je „Slovenec“ v svojem članku izrekel, da se njegova stranka čuti od shoda izključena, ker se ima na njem dati veljavna načela narodnosti kot stalnemu in neobhodno potrebnemu vodilu slovenske politike. Ali bodo zaupni možje, ki so se že do danes mnogobrojno k shodu oglasili, imeli več upanja, to pokaže 29. dan tega meseca!

Podgora — Piedimonte.

Poslanci dr. Gregorčič, grof Alfred Cronin in tovariši so v seji dež. zbora dne 17. novembra stavili naslednjo interpelacijo.

„Elementi, ki z državnimi mejami na jugu niso zadovoljni, mislijo provzročiti premešanje tudi na ta način, da skušajo ondote kraje predstaviti kot italijanske in prebivalce kot potomce ustanoviteljev Rima s tem, da prevajajo in pakedrajo slovenska krajevna in osobna imena. To prizadevanje je uzrok, da se je ime slovenske občine Podgora pri Gorici spakedrilo v Piedimonte, katero ime so na veliko nezadovoljnost tamkajšnjega slovenskega prebivalstva židovski listi v zadnjem času nalašč izumili in je skušajo spraviti v navado.“

Na pritožbo županstva Podgorskega, da se nekaj časa sem javno in celo v poštnem prometu namesto krajevnega imena Podgora rabi ime Piedimonte, je c. kr. namestništvo v Trstu vsem c. kr. okrajnim glavarstvom avstrijsko-ilirskega Primorja, c. kr. politični ekspozituri na Krku, c. kr. poštnemu ravnateljstvu v Trstu, mestnim magistratom v Trstu, v Gorici, v Rovinju, in trgovinski in obrtnijski zbornici v Gorici poslalo okrožnico z dne 11. januarja 1891, št. 18 048 ex 1890, kjer pravi doslovno:

pravi lady Hilda čemerno, še zmeraj slikaje svojo sv. Uršulo.

Madame Mila jo pozorno pogleda.

— Draga Hilda, ti si strašno blede, malim da preveč bereš in slikaš, pravi brižljivo. Želela bi, da bi skušala, ga pregovoriti, da vzame to malo Spifflerovo, ta žentev bi bila ravno zanj, sedemnajstletno dekle se da vsemu priučiti, posebno, če ima drobne noge, zdrave boje in dobre zobe; če dobi Fürstenberga, jo bode le-ta brez dvoma v prav kratkem času izvrstno izšolal, — seveda bode on pri tem ves njen denar zalgal; naj ga drže na uzdi, a to ni povsem nemogoče, če hočejo, da se njih hči visoko uda. Della Rocca ne bi tako držali na uzdi. Ne bi li mala Spifflerova bila zanj boljše nego Sicillija?

— Kakor to komu ugaja, odgovori Hilda menjaje čopič.

— A da mu se je kaj takega zljubilo, to je čudno. Pravijo, da Pibra vsem, ki jih vjame, odreže glave in jih pošilja v Palermo, in sicer z limono v ustih, kakor da bi bile avinjske glave; to je grozno! A della Rocca hoče tega gnusobnega človeka zasledovati po sicilskih gorah in ko bi ga moral tudi poiskati v lastnem njegovem brigu. Škoda bi bilo

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški spisala Ouida.)

XIV.

(Dalje)

— Pomisli samo, ma chère, ji pravi drugega dne madame Mila, naš dragi della Rocca šel je v Sicilijo, v gotovo smrt; tako pravijo vsi. Tam je neki grozen bandit, ki pušča brez ozira in ki je obesil nekoliko njegovih kmetov na drevesa ter jim zažgal kolibe. Della Rocca je šel ravno zaradi tega, ker mu je došel glas o teh grozovitostih, da stvar preiskuje in da to zverino dobi v svojo pest — kakor bi to bilo njemu samemu mogoče, kar se ni posrečilo celi četi vojakov in pandurjev. Nobeden mu še ni mogel do živga. Gotovo ga bodo ubili ti lopovi. Li ga ni škoda? On je tako lep človek in da vzame to malo Američanko Miss Spiffler z vsemi njenimi milijoni, mogel bi postati še najsrečnejši človek na svetu. Ta mala Spiffler ni napačna, a ruditelji ji bodo dali velikansko doto, da dobe tako uglednega zeta, ki je poln starih naslovov. Razloček

vere ni nikaka zapreka za starega yankeca,*) mogel bi jo poslati v Sacré coeur za 2—3 leta.

— A kaj mu bode dota male Spifflerjeve, če ga pa ubijejo? odvrne lady Hilda z največjim mirom, kakor da je govor o stvari, ki se nje prav nič ne tiče in navidezno povsem mirno nadaljuje svoje slikarsko delo.

— Žentev mu je bila ponujena, to mi je znano — pravi madame Mila ne oziraje se na Hildino opazko. Lady Featherleigh mu je to dojavila, a on jo je naravnost odbil. „Jaz se ne prodajam“, je bilo vse, kar je na to rekel. To je jako neuljudno, a v resnici — iz te male Spifflerove bi se kaj napraviti dalo; take slabotne in drobne ženice imajo nekaj poseben chic in lahko jih je oblačiti; a skoro bi stavila, da jo bode vzel Fürstenberg, in da se della Rocca živ ne vrne več; kaj mu je neki na misel prišlo? Žandarji so za to, da lové bandite, a verjetno se mi zdi, da je hotel maščevati svoje ljudi, ki so toliko pretrpeli, akoro bi verjela, da je tako, on je gotovo tebi vse natanko povedal, naj sta tako dobra prijatelja.

— On je samo rekel, da pojde v Sicilijo,

*) Severni Amerikanec.

„Ker to slednje krajevno imenovanje (namreč Piedimonte) ni postavljeno niti v operate o ljudskem številjenju niti v uradne krajevne imenike, se opozarjajo rečena oblastva, naj uradno občejuje z imenovanjem občin samo nje uradno priznano ime Podgora. S c. kr. poštanim in brzojavnim ravnateljstvom se je določilo, da poštne pošiljke s prvomenovanim nazivom [kraj] se ne bodo dostavljale, ampak se ravnalo z njimi, kakor da so valed nezadostnega naslova nedostavljive, ter se bodo vračale odpošiljateljem, da napravijo pravilni naslov.“

Slovensko prebivalstvo Podgora in ostalih slovenskih občin v pokneženi grofiji goriški in gradiščanski, ki je s Podgorskim prebivalstvom jednega mnenja, je ta ukaz c. kr. namestništva z veseljem pozdravilo in je mislilo, da ga sme zmatrati za dokaz, da bo c. kr. vlada stopila iredenti po zaslužnosti na noge, oziroma varovala Slovence nadaljnjih takih nasilstev. Žal, da je le prekmalu izvedelo, da se je s tem pravičnim upanjem motilo.

C. kr. vlada je v nasprotju z zgoraj navedeno naredbo c. kr. namestništva v Trstu, v nasprotju z operati o ljudskem številjenju občine Podgora in c. kr. okrajnega glavarstva Goriška okolica v nasprotju z izrecno voljo in s protestom občine, ne da bi imela za to pameten razlog in vzlic temu, da je ime Piedimonte za slovenski kraj narodno-politično vznemirjajoče ime, vendar to ime postavila najprej v splošni krajevni imenik iz l. 1892 in sicer v oklepkih, ter pozneje v specijelnem krajevnem repertoarju za avstrijsko-ilirsko Primorje in še na prvo mesto. Županstvo Podgrajsko je 23. avgusta t. l. zoper rabo tega imena zopet protestovalo, pa še dolej ni dobilo odgovora.

Slovensko prebivalstvo Podgora in vse poknežene grofije goriške in gradiščanske zmatra uvrstitve imena Piedimonte v krajevni imenik za storjeno mu sramoto, katere ni zaslužilo, kot razžaljenje svojih narodnih in dinastično-patriotičnih čutil, kot provokacija, ki je toliko nevarnejša, kolikor dlje časa traja.

Kakor da bi iredenta sama ne skrbela dovolj, da ne zmanjka povodov narodnostnim prepričanjem, pospešujejo take naredbe državne oblasti gibanja, ki menda niso v interesu države.

Zato si dovoljujejo podpisanci vprašati g. ministra notranjih del:

1. Kako to, da se je ime Piedimonte postavilo v uradni krajevni imenik avstrijsko-ilirskega Primorja?

2. Ali hoče Nj. ekselencija vzdržati okrožnico ces. kr. namestništva v Trstu z dne 11. januarja 1891, št. 18.048 ex 1890 in zoper voljo ter vzlic protestu občine Podgora ter zoper operate podrejenih oblastev o ljudskem številjenju z dne 31. decembra 1890 vzprejeto ime Piedimonte iz uradnega krajevnega imenika avstrijsko-ilirskega Primorja izbrisati dati?

Na Dunaji, 17. novembra 1894

Dr. Gregorčič, Alfred Coronini, Pfeifer, Naberger, dr. Ferjančič, Spinčič, dr. Brzorád, dr. Scheicher, Perić, Thurnberr, dr. Slavik, Troll, Biankini, Romančuk, dr. Dostal, Borčić, Meznik, Schlesinger.

njegove lepe glave! — V resnici, draga Hilda, ti izgledaš jako slabo, kdaj namerjaš iti v London?

— Nemara že drugi teden.

Hilda gre k oknu in je odprla; od solza, ki so se ji utrinjale na obe oči, zamegli se ji vsa soba, v ušesih ji je zamolklo bučalo hrumenje z ulice.

— Vsaj tako dolgo še ostani, dokler dirka ne mine, nadaljuje Mila ravnodušno. Tako dolgo vsaj ostanem jaz. Tukaj je v istini prekrasno, dasi človek prečesto vidi jedne in iste ljudi. Ubogi Paolo, on je šel v svojo pogubo in utegne ravno tako konec vzeti kakor Ivan krstnik, čudim se, da si ga pustila, ker te v vsem posluša, a bodisi kakorkoli, mala Spifferova bi bila vendar boljša nego ta izlet mej brigante. Kako moreš puščati odprto okno, ko je taka burja zunaj? — Jako sem ti hvaležna, da si mi konje stavila na razpolaganje — ali za boga! kaj ti je?!

Madame Mila vsa prestrašena prestane govoriti, videč da je lady Hilda izgubila zavest in se zgrudila.

„Čudni ljudje so pač na svetu!“ misli v sebi, ko se je uro pozneje njena sestričina zopet vzdramila, in izjavila, da je uzrok nje omotici bila slabost, ker ni vso noč spala in pa duh oljnatih barv.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. novembra.

Volilna reforma.

Sinoči priobčena brzojavka o parlamentarnem položaju kaže, da je vprašanje o reformi volilnega reda dozorelo. Koalirane stranke se nahajajo danes ravno tam, kjer so bile pred jednim letom, dan pred Taaffeovim odstopom. Nastala je kriza. Latentna je bila že nekaj dni, sedaj pa je menda akutna. Po leto dni trajajočem nabiranju materiala, uganjanju in posvetovanju so prišle koalirane stranke tako daleč, da je v nedeljo eden končanec po konferenciji smogel vzklikniti: Po teh posvetovanjih smo spoznali, da smo koaliranci drug od drugega bolj oddaljeni, nego pred konferencijami. Trije projekti so se zadnji čas pretresali. Projekt poljskega posl. Rutowskega. Posamičnosti tega projekta smo že navedli. Levičarji so bili zanj iz začetka zelo uneti in njih odposlanca Oblumecy in Russ sta se že z Zaleskim in Jędrzejowiczem glede njega pagajala, ali odločilni odpor Hohenwartov ga je pokopal. Drugi projekt, kateri je tudi že pokopan, so sestavili levičarji. Po tem projektu bi bili samo člani bolniških blagajnic volili gotovo število poslancev, ki bi bili sveda skoro vsi socialisti. Levičarji so si na ta način mislili zagotoviti zanesljivo pomoč pri vseh cerkvenih in školskih vprašanjih. Tisti davkoplačevalci, največ mali obrtniki, bi pa tudi v bodoče ne imeli volilne pravice. Že ta okolnost je onemogočila načrt. Konečno je nastopil grof Hohenwart z novim načrtom, ki je nekaka kombinacija poljskega in levičarskega načrta, pa vendar povsem nov in samostalen predlog. Po tem Hohenwartovem načrtu, bi se pri trgovinskih zbornicah ustanovile posebne delavske zbornice in posebne obrtniške zbornice. V delavsko zbornico bi volili industrijski delavci svoje zastopnike in te zbornice bi volile 22 poslancev. V obrtniško zbornico bi volili obrtniki svoje zastopnike in ti spet poslance. Na ta način bi prišlo primeroma malo socialistov v državni zbor, a volilno pravico bi imeli malone vsi tisti, ki je sedaj nimajo, izvremš sveda kmetске posle. Tega načrta, ki bi izdatno pomnožil število protiliberalnih poslancev, so se levičarji močno ustrašili in se mu z vso odločnostjo zoperstavili. Zavrženi so torej vsi predlogi in nastalo je vprašanje: Kaj sedaj? Dunajski naš poročevalec nam je včeraj brzojavil, kar se je govorilo v poslanskih krogih, da ministerki svet ne skliče nobene konferencije več in da odstopi, če se koalirane stranke ne izrečejo za kateri predloženih načrtov. Z druge strani se nam poroča, da namerava ministerstvo izdelati nov načrt, volilni reformi, ta načrt predložiti še tekoči teden kroni na odobrenje in ga potem predložiti koaliranim strankam. Ako ga stranke ne odobré, odstopi vlada ali pa razpusti zbornico. Zatrjuje se tudi, da se je knez Windischgrätz angažiral za Hohenwartov predlog. Razpusta državnega zbora se boje najbolj levičarji in levičarskima ministroma, ki hočeta ta razpust če le mogote preprečiti, gre nemška hvala, da vprašanje o volilni reformi že prejšnjo nedeljo ni priklopelo na vrhunec. Levičarski strah je umljiv. Če pride do novih volitev, izgube levičarji brez dvoma lepo število svojih mandatov.

Izza koalicijskih kulis.

Dunajska „Reichspost“ javlja, da je po službenih letih 8. jako mladi titularni namestniški svetnik dr. Dunajewski, ki je bil te dni imenovan sekcijem svetnikom v ministerstvu notranjih del ter je preskočil celo vrsto starejših in zaslužnejših uradnikov, zet naučnega ministra Madeyskega. Bivši notarski kandidat dr. Rosner, ki je lani prišel v

ministerstvo, je postal te dni podtajnik v naučnem ministerstvu, torej uradnik 8. činovnega reda, dasi še političnega izpita nima. Mož je poročen z netajkino naučnega ministra. Tako je sveda razumljivo, da se preterirajo zaslužni in izprašani uradniki.

Nijevavstrijski katoliški shod.

Dunajski listi poročajo: Pred otvoritvijo katoliškega shoda je dr. Lauger proti Dunajskemu nadškofu avdiencije. Nadškof mu je ni dovolil in se tudi katoliškega shoda ni udeležil, prišel je le toliko na shod, da mu je sporočil papežev blagoslov. Nadškof se je baje prav trpko izrazil o shodu, ker so bili glavni govorniki krščansko-socialni poslanci in ker se je razpravljalo o političnih dnevih rečeh.

Položaj na Ogerskem.

Predvčerajšnjim se je v Stolnem Belgradu vršil katoliški shod za Madjarsko. Shod je bil nijaven, a važen je tudi v splošnopoličnem oziru. Položil se je temelj katoliški stranki na Ogerskem. Če se ta stranka organizuje, če ne bo samo govorila, ampak tudi delala, utegne morda doseči lepih uspehov, zlasti ker je situacija zanjo jako ugodna. Cesar se zdaj ni potrdil cerkvenopolitičnih predlog, in katoliški shod v Stolnem Belgradu je iz tega zajel upanje, da se to sploh ne zgodi. Židovski liberalizem madjarski je v strahu, da se to sploh ne zgodi, ker je minilo že več tednov, odkar so se predloge cesarju predložile, a potrdil jih še zdaj ni in katoliški shod ga je tudi prosil, naj jih ne potrdi. Ko bi cesar ne sankcioniral predlog, bi sveda nastala kriza, ali zadoji čas je tudi, da se naredi konec razmeram na Ogerskem. Košut II. se čuti kot naslednik svojega očeta in agituje, potujoč po deželi, za popolno neodvisnost Madjarske. Slava njegovega imena mu gladi pot. Očitno je, da se Košutova stranka pripravlja za odločilni boj. S Košutovega potovanja se poročajo nezasišane reči. Lahko se trdi, da se je začelo na Ogerskem revolucijsko gibanje, da, kar se je zgodilo v Dubrecinu, je tako, da bi se v vsakem drugem kraju razglasilo obsedno stanje. Na banketu, prirejenem Košutu na čast, so se zgodile demonstracije, katerih ne moremo popisati, da ne pridemo v nevarni konflikt z državnim pravdnikom, ker to je bilo očitno veleizdajstvo in najsurevnejše razžaljenje Velečanstva. Pri napitnici na cesarja se je to zgodilo. Najmanj žaljivo je še to, da je godba morala nehati svirati cesarsko himno in da je mesto nje morala svirati revolucionarno Košutovo himno „Szozsaz“. Italijanskemu kralju so se na banketu zbrani Košutovci zahvalili za njegovo pomoč in ga prosili podpore za slučaj, da se uname borba za neodvisnost. Pričakovati je bilo, da se o tem škandalu že zavoljo lepšega spregovori v državnem zboru ogerskem kakak beseda, da se vsa, na ta način da cesarju nekako zadoščenje. Pa še to se ni zgodilo, pač pa je posl. Herman z ozirom na Stolnobelgrajski katoliški shod interpeliral vlado, kako to, da cerkvenopolitične predloge še vedno niso sankcionirane. Wekerle je sveda hitel izjaviti, da amatra na rečenem katoliškem shodu izražene principe za nevarne javnemu redu, in izreči trdno prepričanje, da potrdi cesar cerkvenopolitične predloge. Pristavil pa je, da sedaj še ni čas za urgencije, da bo pa o svojem času vedel, kaj mu je storiti. — Kakor se vidi, je položaj na Ogerskem postal jako kritičen.

Vnanje države.

Ravnopravnost v Belgiji.

Belgijski liberalci so bili, dokler so imeli kr-milo v rokah, odločni nasprotniki jezikovni ravnopravnosti mej vlašskimi in francoskimi Belgijci. Ko je postal Beernaert ministerki predsednik, je pri

Dalje v prilogi.

„Če je tako strašno vanj zaljubljena, zakaj ga je pustila, da je šel? Kakor bi ji bil kdo kaj rekel! Zdi mi se, da Hilda pri vsi svoji naobrazbi in pri vsem svojem ukusu ni najbolj poučena v tem, kaj je „savoir faire“. Po Milinem mnenju ni bil nihče več v tem, kaj je „savoir faire“, kdor se ni znal vsikdar zabavati brez kakoršnih koli si bodi „prijzorov“ in brez nepokojne vesti.

Hša v Londonu bila je že urejena, da vzprejme gospodarico bodisi po dnevu ali po noči, a nje ni bilo. Mr. Camille Odissot v strahu, da bi mogla gospodarica vsak čas prispeti v Pariz, je slikal na vrat na nos, da plesalnice čim prej dovrši, in je jako skrbno izdeloval vrteče se in plešočne grupe grških devic in mladeničev, a nobenega ni bilo, da ga pohvali za njegovo delo in prizadevanje.

Noben časnik ni ničesar javil o njej, da bi bila kam dospela na svojem potovanju, vsaj se niti ni maknila iz Florence, nego je še zmeraj boravila v tem mestu vzlic načrtu, ki ga je imela pripravljene.

„Kadar bom zvedela, da je šel iz Sicilije zdrav in cel, pojdem, preje ne,“ sklenila je v sebi in pri tem sklepu ostala vzlic vsem mnogobrojnim dopisom in pozivom.

Sveta Uršula je visela še zmeraj nedovršena

na stojalu, ker ji je nedostajalo moči, da nadaljuje svojo slikarijo. Pač pa je premenila način svojega življenja, cel božji dan se vozila ali pa jahala na svežem spomladanskem zraku. Kakor bi jo dušilo, kadar ni bila na zraku.

Nevarnost, v katero se je della Rocca podal, ni bila pretirana izmišljotina njene hudomušne sestričine, nego živa istina; nobeden njegovih prijateljev ni dobil glasu o njem, vsi so pa jednoglasno trdili, da je to velika bedarija, goniti tiste brigante po gorah in riskirati svoje življenje.

— Očividno je, da mu življenje preseda, kajti to je očitno samoubojstvo, zatrjevali so vsi. Kakor bi se to njega kaj tikalo! Če si zakon sam ne more pridobiti spoštovanja, naj se pušča v njegovi nemohi. Pa ker so bila njegova zemljišča najbolj prizadeta, si je v glavo zabil, da je njegova dolžnost, iti tja in storiti, česar zakon storiti ni mogel. Zmeraj je bilo nekaj donkišotskega v njem! Zednje, kar se je o njem slišalo, je bilo, da je šel z nekoliko ljudmi iz Palerma, kjer si jih je najel, v hribe. Prva vest, ki jo dobimo o njem, hode na vsak način vest, da je poginil, kajti ta vodja razbojnikov ta okrutnež Pibro ima vohune svoje povsod in ves kraj trepetal pred njim in poslušal le njegova povelja.

(Dalje prih.)

vseh uradih uveljavil jezikovno ravnopravnost, in ta pravičnost klerikalnega ministerstva mu je nesla velike obresti. Sedanja klerikalna večina je posledica izvedenja ravnopravnosti. Ko se je uvedla splošna volilna pravica, so liberalci propadli v vseh jezikovno mešanih okrajih. Noben Vlamci ni zanje glasoval in zato so izgubili tudi Bruselj ter zmagali samo v nekaterih čisto francoskih okrajih. Vlamci zahtevajo sedaj, naj se tudi v parlamentu dá njihovega jeziku popolna ravnopravnost; lažnoliberalci so se temu seveda uprli, a večina jim gotovo ugodí.

Zopet revolucija v Braziliji.

„Times“ javlja iz Buenos-Airesa, da je voditelj ustašev za časa zadnje revolucije, dogovorno z drugimi voditelji izjavil, da ne prizna novega predsednika Moraeja in da zbrano vojsko 7000 mož začne nemudoma boj. Ustaška vojska je zbrana ob braziljski meji in bo za nekaj tednov pripravljena za vse eventualnosti.

Dopisi.

Izpod Velike gore, 15. novembra. [Izv. dop.] (Kmetijska podružnica v Sodražici) imela je svoj občni zbor v nedeljo 11. t. m. Polno številna udeležba pokazala je, da je družbi obstanek zagotovljen in da je smeti pričakovati obilnega naraščanja. Vseh udov cilj je jeden in isti: pomagati sebi, vzgled dajati bližnjiku, pomoči občini, koristiti domovini. Nikdo ni ugovarjal, vsak je dobrohotno svetoval. Predsednik g. Pakiž pozdravi udeležence in jih vzpodbuja k vztrajnosti. Tajnik in blaginjak poročata, da je vse v redu in celo nekaj prebitka. Po posredovanju nekaterikov dobil se je prostor za drevesnico. — Nato je notar Ribniški, gospod Ig Gruntar, v prav priprosti in poljudni besedi razložil, od kod prihaja zlo nad kmetovalca, kaj je vzrok vednemu pritoževanju in zakaj prehaja po nekod prelepa zemlja slovenska v pest našega zatiralca. V nagovoru je opozarjal prisotnike, naj opuste pravde, katere razdirajo prijateljske zveze in povzročujejo sovraštvo, raskosavajo lepa posestva, odvrčajo slovenskega oratarja od dela in uničijo najboljšega gospodarja. Pravdo povzroči večinoma nevednost stranke, katerej se pridruži še kak bujakač: Zakotni pisarji, da si pribore kaj denarja ali zlobni ljudje v občini, katerih nikjer ne manjka, navaajo povsem mirne ljudi k sodiščem in drugim uradom. Storjen je prvi korak, obudi se strast. Vsa strast pa ima za posledico gotovo propast! Da bi se temu deloma odpomogli, odločil se je g. notar Gruntar kmetovalce in obrtnike poučiti v posameznih točkah, katere povzročijo večkrat velike pravde. Testament ali poslednjo voljo izbral si je kot prvo točko današnjega predavanja, ki je trajalo do 2 uri. V tem podučnem govoru navel je vrli gospod iz lastne skušnje več slučajev mučnih pravnih in njih žalosten konec. Prebral je vse važne zakone, tičote se poslednje volje. Tako je seznanil poslušalce temeljito s zahtevo zakona glede pisanih ali ustnih testamentov. — Priprosti kmetje, pa s kakim zanimanjem so ga slušali, s kakim navdušenjem zahvaljevali, proseč ga, da nas še večkrat obišče in pouči! Predsednik izreče govorniku v imenu družbe najudanejšo zahvalo, poslušalci pa zakličejo prirečen: Bog ga živi! — Tombola naklonila je družbi nekaj kron in s tem ojačila blaginjo. Vince z gore, greje srce! Veselje je naraščalo, vesela pesem odmevala. Župan Sodražki napije v svojem in imenu občanov vrlemu gospodu Ig. Gruntarju, predsednik krajnega šolskega sveta kot mladimoljubu, na čegar prizadevanje so nabrali večji znesek za šolsko knjižnico.

Domače stvari.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) V petek se bode predstavljala tretjkrat opera „Poljub“. Dirigent te predstave je gospod Hilarij Benišek. Gospod Benišek, katerega se je posrečilo angažovati Dramatičnemu društvu za družega kapelnika, je vodil prejšnjo opero v Brau, potem v Plzinu. Lani je za časa čeških predstav na Dunaji vodil orkester v Josefstadtškem gledališču, letos pa je bil s češko opero v Splitu. Gospod Benišek je na glasu kot marljiv, sposoben in energičen dirigent; z njegovo pomočjo bo moči zaslužnemu našemu prvemu kapelniku g. prof. Fr. Gerbiču zlaščati delo in spraviti več oper na oder ter tako ustreči splošni želji. G. Benišek je že pričel s priučevanjem „Marte“; Gospod Gerbič počne v kratkem z „Urhom Celjskim“, za zdaj ponavlja „Prodano nevesto“, ki pride še pred koncem tega meseca na oder.

— (Slovensko gledališče.) „Veliko mestni zrak“, gluma v 4 dejanjih, napisala Blumen-

thal in Kadelburg, poslovenil **. Vsebina zanimive igre je v kratkem sledeča: Izženir Svobodnik (gosp. Anič), odločen Pražan in velikomeščan, se zaljubi v Zinko Roginovo (gč. Polakova), ki biva za nekaj časa pri dr. Jelenčevih (g. Danilo in gč. Slavčeva), ter jo dobi od nje očeta (g. Perdan), zagrizenega Kotelčana in malomeščana, ki se noče ločiti od svoje jedine hčerke, pod pogojem v zakon, da se preseli v Kostelec in postane njegov kompanjon Malomeško življenje v Kotelcu se Svobodniku kmalu tako prigabi, da se spré s svojim tastom in uide v Prago nazaj. Toda ljubezen do ženske je le večja nego stud nad Kosteletskim životarjenjem, in že se pripravi na pot nazaj pod tastov jarem, kar pride Zinka za njim; stari Rogina se udá in prepusti Praško podružnico svojemu zetu, ki se tako zopet povrne v svoj pravi življenjski, v „velikomestni zrak“. Vzporedno s tem dejanjem plete se nedolžna intriga mej zakonsko dvojico Jelenčev in gigerlom Zamudo (g. Lovštin), ki ima posebno smolo, da zamudi vselej pravo priložnost. — Dejanje je mikavno zapleteno, situacije so zdravo komične in mnogokje nove; najzanimiveje pa so zrisani fino diferencirani značaji in nasprotje mej veliko- in malomeškim duhom. Glavni zastopnik velikomestva v dejanji in duhoviti besedi je energični, neobzirni Svobodnik, a poleg njega lahkoživi in lahkomiselni dr. Jelenec in ničevi smešni Zamuda. Malomeška tesnoba, domišljavost, zvedavost in opravljivost, ki počasi razé najpoštenejši značaj in duhomorno društarjenje, ki polagoma za duši najčvrstešo individualnost, pa nam neposredno predočujejo Rogina, gospe dr. Križanova (gč. G. Nigrinova) in Sušnikova (gč. M. Nigrinova), ravnatelj Sušnik (g. Orehek) in deloma dr. Križan (g. Freudenreich). Slednja vloga je sicer epizodična, a kljub temu najbolj originalna in najhvaležnejša v celi igri. Kakor kor v stari tragediji razklada nam dr. Križan tendenco igre. S pikro s-mopera flžo pripoveduje, kako ga je slučaj zanesel v Kostelec, kako se je tam oženil in počasi izgubil lastno voljo, kako mu je budobno jezičenje zavdalo značaj, kako se mu je polagoma skrčilo obzorje in se je sam duševno posušil. Kar nov slučaj zanesel v to gnezdo velikomeščana Svobodnika. Lepo popisuje Križan utle, ki ga je nanj napravil prihod Svobodnikov, s prisposobo iz Zolniga Grmice. Tam konj Bataille, ki je že sedem let prevažal po premogorovih talih in ni videl belega dne, veselo zarežgeta, ko mu pripeljejo novega tovariša, ki mu prinese s sabo nekoliko zraka zvrh zemlje „Konj Bataille, to sem jaz — pravi Križan — in v vas gledam svojo preteklost.“ „Toda ste vi moja prihodnost?“ odvrne preplašen dr. Jelenec. Gledalci je tudi prizor v zadnjem dejanji, kjer z dovtipom na ustnih in britkim samozatajevanjem v sici poslednjikrat jemlje slovo od Prage, preden se povrne umreti v Kostelec. Uverjeni smo, da je tih, intimna tragika tega življenja napravila na marsikoga globok utis. G. Freudenreich je dr. Križana originalno in v posameznostih dosledno zrisal. Veliko aplavza je dobil posebnó koncem tretjega dejanja, ko se uprè svoji Ksantipi in jo zavrne rekoč: „Jaz grem v Prago k vsakolaki slavnosti, kadar bodo imele stare babe shod, pa ti pojdi.“ Za naš ukus je značajan pridjal malce preveč drastične komike G. Anič je bil v vsej svoji razvežni vlogi gladek in eleganten, gibek in kretanji, značaju primeren od začetku do konca; samo njegovi konverzaciji bi želeli nekoliko več kolorita. Gč. Slavčeva — zelo prikupna v ukusnih novih toaletah kaor tudi gč. Polakova — je vlogo energične Jelenčevke, ki se pa v lastno zanjko vjame, premišljeno in duhovito igrala in vse kontraste fino izrazila; vreden vrstnik ji je bil g. Danilo. Sploh sta bila njuna prizora v tretjem in četrtem dejanji najboljše nuancirana. „Zinka“ je bolj pasivna urav, zgolj ljubezen in ljubeznivost. Sledajo lastnost je gospica Polakova s prirojeno naravnostjo predstavljala. Tudi sentimentalni del vloge v tretjem dejanji se ji je dobro posrečil. Velik komičen uspeh sta imeli gospici Nigrinovi. Mnogo k uspehu večera je pripomogel vestni gosp. Perdan; dober v igri, slab v maski je bil g. Lovštin, nasprotno je bila hvalevredna maska g. Orehka, čegar vloga se je pa zelo skrčila. Gospica Ogričeva (Marta) je malo pretiravala, kar se pa začetnici rado odpusti; vaakako je pokazala svojo sigurnost na odru. Dober v svoji mali vlogi kakor zmerom, je bil g. Podgrajski; zelo točno je upal g. Černiko. Vprizoritev pod vodstvom g. Inemanna je bila lepa in igra se je stekla gladko — kar pri

tako težkem komadu dokaj pomeni; pa vendar bi pri prihodnji predstavi želeli malo hitrejši tempo: Gledališče se je oživilo pri nastopu gospic Nigrinovi, ki sta dobili poseben aplavz; zmaga se je določila koncem družega dejanja s pesmijo „Tarara boom dara“, najburnejši uspeh je bil v tretjem dejanji in trajal do konca. Igra se be stalno držala na našem repertoaru, za kar gre mnogo zahvala krasni, devtipni, po duhu in ne po igri izvršenemu prevodu. K.

— (Najden utopijemec) Kakor smo že včeraj poročali, potegnili so včeraj na Kodelovem svetu nasproti Krennerjevi „suknarnici nekoga utopijenca iz Ljubljane. Dognalo se je, da je utopijemec identičen z dne 30. oktobra izginolim pomožnim uradnikom južne železnice Karolom Murmayerjem. Je-li Murmayer sam iskal smrti v valovih Ljubljanske ali pa je morebiti ponesrečil, se do sedaj ni moglo konstatovati.

— (Novo poštno poslopje v Ljubljani.) Trgovinsko ministerstvo je z ukazom z dne 19. t. m. rok za vlaganje ponudb za zidanje novega poštne in brzojavnega poslopja podaljšalo do 10. grdnja t. l. opoldne.

— (Tamburaški koncert) priredi narodna čitalnica v Kostanjevici v nedeljo dné 25. novembra 1894 ob 8. uri zvečer v svojih prostorih. Po koncertu ples. Vstopnina za ude 30 kr., za ude 50 kr. za osebo.

— (Mokronoško bralno društvo) priredi v nedeljo dne 25. novembra t. l. veselico, pri kateri se bode igrala igra „Damoklejev meč“. Poleg tega obaeza vzpored več zanimivih pevskih točk, katere bode izvrševal društveni pevski zbor.

— (Pri občinskih volitvah v Mariaboru) so zmagali v tretjem volilnem razredu kandidati nemško-napredne stranke. Udeležba je bila jako živahna. Izvoljeni so dobili po 182 do 372 glasov.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Šaleško dolino v Šoštanji) ima svoj redni letni zbor dne 25. novembra t. l. ob 4. uri popoldne v prostorih čitalnice Šoštanske.

— (Tamburaški zbor) so v Ptui ustanovili privatni uradniki ter se prav pridno urijo, da jim bode mogoče že v prihodnjem pustu nastopiti.

— (Slov. akad.-teh. društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi v soboto 24. t. m. prvo javno izvanredno zborovanje v gostilni „zum goldenen Ross“ (Mariabilderstrasse).

— (Koroška kmetijska družba in Slovenci.) Akopram ima koroška kmetijska družba izbornega slovenskega potovalnega učitelja dra. Kramarja, usiljuje Slovence vendar, kjer le more, nemškega svojega tajnika Kohlerta. Tako je nedavno ta slovenštine ne večji mož nemški predaval v slovenskih Libeličah. Zdaj pa ga je zopet poslala družba v slovenske Gorice na Zili, da je govoril o živinoreji, seveda nemški. Družbin list „Mittheilungen“ pravi, da je prišlo 82 poslušalcev, večinoma Slovencev, ki so nemški govor popolnoma razumeli. To pa pač ni res. Če bode družba postopala tako, se ne bode čuditi, da dozori skoraj misel, ki se je izrekla na velikem shodu v Celovcu, da se ustanovi posebna kmetijska družba za koroške Slovence.

— (Italijanske agitacije.) Primorski Lahoni še vedno ne mirujejo; razširjajo raznovrstne laži, samo da bi svoje rojake nahujskali zoper Slovence, vrh tega pa si pomagajo z veleizdajskimi tiskovinami in spisi, katerih se je po Trstu in v Istri razširilo na stotisoče. Drž pravdnštvo v Trstu ima s konfiskovanjem mnogo dela; koliko tiskovin pa jej sploh ne pride pred oči! V soboto ponoči je Tržaška policija zalotila nekoga razširjevalca iredentovskih proklamacij. Ker se stvar ne da zamolčati, pravi korespondenčni urad, da so bile te proklamacije anarhistične. Sicer pa skuša iredenta tudi onstran črnolnih mejnikov razgreti javno mnenje s tem, da pošilja v italijanske liste grozne popise o primorskih razmerah. Tam pravijo, da so že primorske ječe tako presapolnjene, da so se morali ujetniki prepečiti v Ljubljano, v Celovec in v Gradec. Isterska mesta so vojaštva presapolnjena, Tržaški okoličani pa zapuščajo okolico. Vojaštvo je vedno konsignirano. Taka poročila morajo seveda razgreti rojake v Italiji. Na ta način upajo iredentovci, da spravijo na dnevni red vprašanje o združenju Primorske z Italijo. Koliko je resnice na teh poročilih, je splošno znano. To se pač lahko reče, da se še nikdar in v nobeni deželi ni z revolucijonarji tako nežno postopalo, kakor z laškimi na Primorskem.

— (Furlanska lokalna železnica.) Z včerajšnjim dnevom se je odprla na furlanski lokalni železnici pri straziški hiši št. 4 mej postajama Villa Vicentina in Červinjanom nova postaja „Scudovacca“ za osebni promet in za prtljago. Vozni listi se dobivajo na postaji, kjer se bodo odeslej ustavljali vsi vlaki.

— (Šestdesetletnica Fr. Ks. Kuhača.) V najožjem krogu praznoval je včeraj v Zagrebu vrli hrvatski glasbenik in pisatelj Fr. Ks. Kuhač svojo šestdesetletnico. Po svojih delih, posebno po zbirki jugoslovanskih napevov, je Kuhač-Koch dobro znan tudi širšim krogom, ki se zanimajo za jugoslovansko glasbo, za katero se je v prvi vrsti zanimal vse svoje trudapolno življenje jubilar. Naš rojak skladatelj g. Fr. S. Vilhar je vodil deputacijo hrvatskih glasbenikov, ki so čestitali g. Kuhaču. Istotako je poslalo vseučiliško društvo „Zastava“ deputacijo. Bog nam žvi še mnogaja leta marljivega delavca na polju jugoslovanske glasbene prosvete!

— (Razpisane službe.) Na jednorazrednici v Olševku mesto učitelja in voditelja z dohodki IV. plač. razreda in prostim stanovanjem definitivno, ker je dosedanjí začasni učitelj naredil izpit. Prošnje do dne 15. decembra okr. šolskemu svetu v Kranju. — Pri okrajnem sodišči v Mariboru l. D. b., eventualno pri kakem drugem okr. sodišču mesto uradnega sluga. Prošnje do dne 20. decembra predsedstvu okrožnega sodišča v Celji. — Na otroškem vrtcu v Pevni pri Gorici služba izprašane otroške vrtnarice z letno plačo 300 gld. Mesto je nastopiti s 1. januarjem. Prošnje do 8. decembra vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Ivan Karolnik v Kamniku 15 kron 40 vin, nabrane povodom svatbe g. dr. Konrada Janežiča, odvetniškega kandidata v Celji z gld. Barbiko Medvedovo v Kamniku. — Vesela družba v „kamri“ v Škofji Loki 5 kron. — Skupaj 20 kron 40 vin. — Žveli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Vesela družba v „kamri“ v Škofji Loki 5 kron. — Žveli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— Zahvala. Hrv.-slov. klubu „Tomislavu“ na Dunaji so darovali za nabavo knjižnice sledeči gospodje: ces. svetnik I. Murnik 5 gld., c. kr. živinozdravnik Ot. Skale 2 gld., notar E. Orožen 2 gld., lekarničar I. Ruprecht 2 gld., odvetnik dr. Slanc 2 gld., ravnatelj Pirc 1 gld., živinozdravnik M. Deutsch 5 gld., dr. Gundrum 1 gld., lekarničar pl. Cerej-Cirić 1 gld., trgovec I. Neumann 1 gld., lekarničar Et. Suchomel 1 gld., trgovec Alb. Neumann 1 gld., trgovec Z. Breyer 1 gld., veletržec Rehnitz 2 gld., prof. Ubl 3 gld., med. pharm. VI. Gjuroković 1 gld., stud. iur. R. Wollheim 50 kr., trg. pom. E. Loebl 50 kr., trgovec M. Bauer 50 kr., trgovec Myohl 1 gld., posestnik Koren 50 kr., bi-ljeznik Zatluka 1 gld., posestnik Vuklč 3 gld., veleposestnik Schneider 3 gld., župan Matzek 1 gld., kapl. Jager 1 gld., župnik Kolarić 1 gld in posestnik Senč 50 kr. Vsem plemenitim darovalcem, kakor tudi g. Iv. Gecu, ki je v Zlataru nabral za „Tomislav“ 3 gld. 40 kr., in g. Ad. Gnusu, ki je doposlal našemu klubu v Oseku nabrano vsoto 2 gld. 50 kr., izrekam najiskrenejšo hvalo. Zajedno zahvaljujoč i one gospode, koji so darovali „Tomislavu“ knjige — sosebno g. kapl. A. Medveda in slavno c. kr. kmetijsko družbo krasjako — prosim hrvatske in slovenske rodoljube, da po moči pomagajo bodisi s knjigami bodisi z novci, da si rečeni klub, kojega so si zasnovali hrv. in slov. slušatelji živinozdravništva čim prej nabavi toli potrebno knjižnico. Klubovo stanovanje: Dunaj, III., Boerhavegasse 1. Za odbor: Ivan Rajar, predsednik.

Razne vesti.

* († Anton Rubinstein.) Najslavnejši pijanist naše dobe in v svetovni glasbeni literaturi slavnoznani ruski skladatelj, čegar smrt smo na

kratko naznanili včeraj, Anton Grigorijevič Rubinstein, se je rodil l. 1829 v Vibotincu v Volhiji blizu rumunske meje. S svojimi roditelji je pršel zgodaj v Moskvo, kjer je že v 10. letu svoje starosti nastopil javno kot pijanist in vzbujal splošno pozornost. Odsel je potem v Pariz, kjer je bival pod drugo leto, potem pa je skoro tri leta potoval po vsej Evropi. Vrnil se je v Moskvo, pozneje pa je živel v Berlinu in na Dunaji, dokler se ni leta 1848. vrnil v Peterburg, kjer ga je imenovala velika kneginja Helena svojim komornim virtuozom. V tej dobi se je najbolj bavil s skladanjem. Od l. 1854 je zopet potoval po Evropi, ter širil svojo in svojih skladb slavo. Od l. 1859. naprej pa je bil ravnatelj ruske glasbene družbe in konservatorija v Peterburgu. Kakor je zavzemal Rubinstein prvo mesto med najslavnejšimi pijanisti naše dobe, tako si je s svojimi skladbami pridobil tudi častno ime v glasbenem slovstvu. Zložil je več oper v ruskem jeziku („Dmitri Donskoi“, „Sibirski lovci“, „Osveta“ in „Demon“) v nemščini („Kriader der Haide“, „Makalär“, „Framora“ itd.) in v francoskem jeziku („Nero“), nekatere oratorije („Izgubljeni raj“ itd.) in več simfonij. Brezštevilne so njegove raznovrstne skladbe za razna glasbila in petje, koncerti in sonate za glasovir in razne pesmi. Ta dela jamčijo Rubinsteinovemu imenu večni spomin med glasbeniki vsega sveta.

* (Drugo češko gledališče v Pragi.) Mestni zastop v Pragi je sklenil, prepustiti češkemu gledališkemu konsorciju stavbišče 3000 kvadratnih metrov, na katerem se bode zgradilo drugo češko gledališče. Temu darilu je treba potrjenja vlade, da postane veljavno.

* (Umor v železniškem vagonu.) Vračajoč se iz Budimpešte v Belgrad je bil umorjen v vagonu neki Janč iz Kovina. Prodajal je v Budimpešti za 12.000 gld. prasecv. Neznani lopovi so ga baje napadli in oropali, potem pa umorili in truplo vrgli iz vagona. Tako poročajo Beligradski listi. Doda se je dogalo le toliko, da je Janč res izginil.

* (Pogumna šetalka.) V Ridauu v Šleziji srečala je mlada dama, ko je šetala v gozdu, lovskega tatu. Ustavila ga je, mu vzela puško in ga z napeto puško gnala pred saboj do bližnje grščine. Bog se usmili bodočega soproga te dame, če bi kdaj prišel malo prepoznati iz gostilne domu.

* (Cicero in bicikl.) Italijanski humorist Petrai piše: V dvorani kolesarskega društva v Bieli se je odkril kip Cicerona. Kako pride Cero med kolesarje, vprašam začuden. Pomilovaje me pogledajo, kajti takov nevednež se še ni našel v Bieli. Konečno se me usmili nekdo in mi razjavi stvar. Kako se pričena Cicerona govor proti Catilini? „Quousque tandem“, — razumete „Tandem“! Ciceron je bil že ne izumitelj vsaj častilec koles „Tandem“. Tako se je odrezal in me pustil obrniti mi hrbat.

Književnost.

— Wolfovega slovensko-nemškega slovarja je izšel petnajst sešitek, ki prinaša slovarsko gradivo od besede predence do prigugati.

— „Vatrogasac“ ima v št. 22. nasledujo vsebino: Osnova zakona o vatrogarskem redu; Parna brizgalna lokomobila; Postava od 15. septembra 1881; Naši dopisi; Domače in različne vijesti.

Bizojavke.

Dunaj 21. novembra. Po včerajnji seji ministrskega sveta se je knez Windischgrätz odpeljal k cesarju in mu poročal o položaju. Cesar je ministrskemu predsedniku dal Najvišje privoljenje, da predloži državnemu zboru načrt volilni reformi, s katerim se ustanove pri trgovinskih zbornicah delavske sekcije, ki bodo volile 23 državnih poslancev. Volilno pravico dobe tudi rudarji, pomožni delavci in trgovski ter jednaki pomočniki. To je v bistvu Hohenwartov načrt, kateremu se levica na vso moč upira.

Dunaj 21. novembra. V današnji seji državnega zbora je bila viharina debata. Mlado češki posl. Adamek je nujno predlagal, naj vlada predloži zbornici obrtnih nadzornikov poročila. Vlada se je ustavljala. Zbornica je nujnost odklonila.

Gradec 21. novembra. Veleposestvo je volilo v drž. zbor barona Moscona, v dež. zbor pl. Kodoliča. Oba sta levičarja.

Budimpešta 21. novembra. V današnji seji poslanske zbornice je posl. Busbach interpeliral vlado zaradi veleizdajskih demonstracij v Debrecinu. Vprašal je, kako more vlada pripustiti, da potuje Košut, ki ni ogerski državljan, v politične svrhe po deželi in hujška zoper ustavo, in od pravosodnega ministra zahteval, naj pove, je li storil kar je treba, da se kaznujejo žaljivci Velečanstva.

Peterburg 21. novembra. Car Nikolaj je vzprejel poljsko deputacijo, katera mu je prišla izraziti udanost ruskih Poljakov, jako prijazno in voditelju, markiju Wielopolskemu rekel, da ne dela razločkov med svojimi podaniki, naj so katerekoli vere.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile, (1227—4)



skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilo, raztapljajoče sredstvo. — 1 škatlica s 15 pil velja 15 kr., 1 zavoje = 120 pil 1 gld. a. v. — Pred ponarejanjem se jako svari. — Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabetne pile. — Pristne so samo, če ima vsaka škatlica rdeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sv. Leopold“ in našo firmo: lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri g. lekarji G. Piccoli-ji.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Stefana Mešeta posestvo v Spodnji Šiški, cenjeno 670 gld., dne 24. novembra 1894 in 9. januarja 1895 l. v Ljubljani.

Antona Centa posestva v Golem, cenjena 7225 gld., (v drugič), dne 24. novembra v Ljubljani.

Neža Plut posestvo v Ručetni vasi ponovljeno dne 21. novembra in 21. decembra v Črnomlju.

Urše Sever „Ambrozoske“ terjatev na doti in nasproti v znesku 1600 gld., dne 24. novembra v Ljubljani.

Janeza Gerla zemljišče v Harijah, cenjeno 840 gld. (ponovljeno) dne 26. novembra v Ilirski Bistrici.

Franceta Tratnika posestvo v Dolenji vasi, cenjeno 2286 gld., preložena na dan 27. novembra 1894 in 10. januarja 1895 v Cerknici.

Janeza Buršiča zemljišča v Ardregu cenjeno 315 in 50 gld., (v drugič) dne 28. novembra v Krškem.

Petra in Marije Majerle zemljišča v Dolu ponovljeno dne 28. novembra 1894 in 9. januarja 1895 v Črnomlju.

Jakoba Mivca zemljišče v Zelšah, preloženo na dan 29. novembra v Cerknici.

Janeza Pezdica posestvo v Draščicah, cenjeno 3372 gld., v drugič dne 29. novembra v Metliki.

Franceta Krašovca posestvo v Smerji (v drugič) dne 30. novembra v Ilirski Bistrici.

Marka Težaka zemljišče v Radovcih, cenjeno 290 gld., (v drugič) dne 30. novembra v Metliki.

Jožefa Bregarja posestvo v Završji (re-sumando) dne 30. novembra v Radečah.

Franceta Uršiča posestvo na Jezeru cenjeno 2139 gld., dne 30. novembra 1894 in 10. januarja 1895 v Cerknici.

Antona Viranta posestvo v Novem mestu spadajoče v konkurzalno maso, cenjeno 14.400 gld. dne 30. novembra 1894 in 14. januarja 1895 v Novem mestu.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. nov.	7. zjutraj	745.9 mm.	4.6° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	746.1 mm.	3.8° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	747.4 mm.	2.8° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 3.7°, za 0.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 21. novembra t. l.

Skupni državni dolg v notah.	99 gld. 80 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	99 „ 80 „
Avstrijska zlata renta	124 „ 20 „
Avstrijska kronska renta 4%.	99 „ 85 „
Ogerska zlata renta 4%.	123 „ — „
Ogerska kronska renta 4%.	97 „ 60 „
Avstro-ogerske bančne delnice	1048 „ — „
Kreditne delnice	389 „ 25 „
London vista	124 „ 80 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 17 1/2 „
20 mark	12 „ 23 „
20 frankov	9 „ 94 „
Italijanski bankovci	46 „ 15 „
C. kr. cekini.	5 „ 90 „

Dne 20. novembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	150 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	198 „ 75 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	132 „ 50 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 „ 50 „
Kreditne srečke po 100 gld.	199 „ — „
Ljubljanske srečke	25 „ — „
Budolfove srečke po 10 gld.	23 „ 50 „
Akcie anglo-avstr. banke po 200 gld.	178 „ 25 „
Tramvaj-drust. velj. 170 gld. a. v.	385 „ — „
Papirnači rubelj	1 „ 36 1/2 „

Resna ponudba.

Išče se diplomirana učiteljica za vzgojo treh otrok, eventualno za možitev. Pogoji za nadaljnje dopisovanje: telesno zdravje in lepa unanost; iz dobre in poštene rodovine; uneta katoličanka; slovenske ali hrvatske narodnosti; uzmerna poštenja in ženskega obnašanja, povsem skromna, dobrodušna in dobra gospodinja. Potrebno je znanje nemškega, slovenskega ali — po možnosti — tudi hrvatskega jezika. Starejša kakor 25 let ne sme biti. — Pisma je poslati pod šifro „profesor gospodarstva in nadzornik“ na upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Prodajalnica z gostilno

vred v najlepšem kraju na Gorenjskem se zaradi bolehnosti nje imejitelja odda v najem. Najpripravnejša bi bila za kacega obrtnika (krojača) zaradi postranskega zasluka. — Dotične ponudbe naj se pošljejo pod naslovom „Četorok“ pošte restavrate Ljubljana. (1291-3)

V Ljubljani se kupi ali vzame v najem

hiša

prikladna za, eventualno z že obstoječo gostilno. Ponudbe naj se blagovole poslati upravništvu „Slovenskega Naroda“.

Proda se pod ugodnimi pogoji posestvo

obstoječe iz mlina s tremi tečaji, iz poslopja z vso pripravo za strojsko obrt ter iz travnika in njive. Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Aviso.

V kolodvorski restavraciji

se bode
vsak četrtek in vsako nedeljo
točilo toli priljubljeno

Monakovsko Spaten-pivo

Nastavilo se bode ob 10. uri dopoldne.

Proseč mnogobrojnega poseta z velepospovanjem

Fran Kaube,
restavrat.

(1259-5)

P. n.

Usojam si naznaniti, da sem 20. novembra t. l. na Glincah pri Ljubljani, v hiši št. 28, kjer je „Amerika“, otvoril svojo

trgovino z vinom na debelo.

Na prodaj bodo izključno le istrijska vina najboljše kakovosti, iz dobro znanih vinskih pokrajev St. Vincenti, Gimino in Canfanaro, večinoma pa moj lastni pridelek.

Naročila vzprejema gospod Giovanni Dellezuani na Glincah v hiši št. 28, kjer je „Amerika“.

Slavno občinstvo uljudno vabim, da me kolikor moči v kratkem z obilnimi naročili počasti.

Z odličnim spoštovanjem

Karol Petech

veleposestnik vinogradov in parnega mlina
v Giminu, Istrija.

(1814-2)

Dr. Rose životni balzam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napenjanja odstranjujoče ter mlo raztopljajoče (424-30)

domače sredstvo.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 kr., po pošti 20 kr. več. Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana, zakonito varovana varstvena znamka.

Zaloge skoro v vseh lekarnah Avstro-Ogrske.

Tam se tudi dobi:

Praško domače zdravilo.

To sredstvo pospešuje prav izbornu, kakor sve-docijo mnoge skušnje, čiščenje, zrnjenje in lečenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V skatljicah po 35 kr. in 25 kr. Po pošti 6 kr. več.

Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana zakonito varstvena znamka.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.

Poštna razpošiljatev vsak dan.

Trgovsko izobražen krepak mož

vešč slovenskemu, nemškemu in deloma tudi italijanskemu jeziku,

išče službe

kot magaciner, delavski nadzornik ali kaj sličnega. Ponudbe pošiljajo naj se pod šifro K. E. upravništvu „Slov. Naroda“.

(1310-2)

Na najnovejši in najboljši način

umetne (1180-11)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plembo-vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z umrtjenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,
poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

Anton Prusnik

jemlje si čast, p. n. občinstvu najudaneje naznaniti, da je svojo

mesarijo

v Šolskem drevoredu

(mestno poslopje)

(1324)

otvoril in da bode tu goveje meso (najboljše kakovosti)

od najboljših pitanih volov

prvi del po 48 kr. kilo

zadnji „ „ 56 „ „

prodajal in prosi za mnogobrojno obiskovanje.

Darila

jako prikladna za katerokoli si bodi priliko!

Popolna granatna ali ametistna garnitura

obstoječa iz

(1303-2)

1 prekrasne broše,
1 moderne naročnice,
1 par modernih uhanov s pristnimi srebrnimi kaveljčki, vse v elegantnem kartonu, najfinije in najsolidneje izdelano, ne da bi se dalo razločevati od pristne garniture, pošilja poštne prosto na vse kraje mon-arhije proti temu, da se vpošlje znesek 2 gld. ali pa proti povzetju

Leon Flaum

razpošiljalnica draguljev Gablonz n. N. (Češko).

Preprodajalcem popust!

Želodčne kapljice

koje p. n. občinstvo navadno zahteva pod imenom

Marijinceljske kapljice.



Te kapljice so zelo pro-spešne (provzročujejo slast do jela, razstvarjajo sliz, so pomirjive in olajšujoče, ustavljajo krče in krepčajo želodec; rabijo pri nape-njanju in zapečenosti, preobloženem želodci z jedili in pijačami i. t. d.

Steklenica z rabilnim navódom velja 20 kr., tucat 2 gld., 3 tucate samo 4 gld. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (1010-11)

Pošilja jo se vsak dan po pošti proti povzetju.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so t srednjeevropskim časom. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbižu, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Aussee, Ischi, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Lino, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbižu, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbižu, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbižu, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Ino-most, Bregnica, Curih, Genevo, Paris, Steyr, Lino, Gmund, Ischi, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Parisa, Geneve, Curiha, Bregnice, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiža.

Ob 5. uri 5 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Parisa, Geneve, Curiha, Bregnice, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiža.

Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 8. uri 5 min. popoldne „ „

Ob 6. uri 50 min. zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.

Ob 11. uri 15 min. dopoldne „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „ (4-264)

Zahvala in priporočilo.

Čast mi je, velepospovanemu p. n. občinstvu, katero mi je izkazovalo svojo naklonjenost s tem, da me je podpiralo s svojimi naročili v moji mesnici v Šolskem drevoredu, izreči tem potom svojo najgor srčnejšo zahvalo, ter ob jednem naznanjati, da sem otvoril

mesnico

v Lingarjevih ulicah

v Kordinovi hiši št. 2, nasproti gostilne št. 3.

Z zagotovilom, da se bodem, kakor do sedaj, tudi v prihodnje vestno prizadeval, ugoditi vsem za htevam cenjenih svojih odjemalcev in proseč za mnogo-brojno obiskovanje beležim z velepospovanjem

Leopold Slovša,

(1286-4)

mesar.

Karol Recknagel

v Ljubljani, Glavni trg št. 24

priporoča

najnovejše

po najnižjih cenah

v pozamentarijah, plišu, baržunu, trakovih, čipkah, kakor tudi v vseh potrebščinah za krojače in modistinje. (1295-2)

Na zahtevanje tudi vnanjim naročiteljem vzorce z obratno pošto in poštne presto.

CHINA SERRAVALLO z železom

neobhodno potreben za slabotnike in rekonvalescente.

Vzbuja slast do jedij, krepi živce, zboljša kri.

Srebrna svetinja: XI. medicinski kongres Rim 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava Benetke 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava Kiel 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava Amsterdam 1894.

Od zdravniških avtoritet, kakor dvorni svetnik prof. dr. baron Krafft-Ebing, prof. dr. vitez Mosetig-Moorhof, prof. dr. Schanta, prof. dr. Monti, prof. dr. Neusser, primarij dr. vitez Nicolich, najbolje priporočen itd. itd.

To izbornu restitucijsko sredstvo je zaradi dobrega svojega ukusa priljubljeno zlasti otrokom in ženskam. (1257-5)

Prodaja se v steklenicah po 1/2 litra in 1 liter v vseh lekarnah.

Lekarna Serravallo, Trst.

Razpošiljalnica medicinskih stvari na debelo. Ustanovljena 1848.

Glavna zaloga v Ljubljani: Lekarna Piccolti, Dunajska cesta, dalje lekarna Mayer in L. Groetschel.



Razpis.

Na otroškem vrtcu v Pevni pri Gorici je popolniti s **1. januarjem 1895** služba **izprašane otroške vrtnarice** z letno plačo 300 glt.
Prošnje se do **8. decembra 1894** vlagajo pri podpisnem vodstvu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda
v Ljubljani, dne 11. novembra 1894.

Otvoritev novega prenočišča in restavracije „Al Moncenisio“ Piazza delle Legna št. 1 in ulica Torrente v Trstu.

Podpisane priporoča slavnemu potovalnemu občinstvu svojo popolnoma novo sezidano in elegantno vrejeno prenočišče z restavracijo po zmerni ceni in poštenu postrežbi.

S spoštovanjem
A. Tuzzi.
(1326—1)

Trgovski pomočnik

mlad, izurjen v trgovini z mešanim blagom, slovenščine in nemščine v govoru in pisavi popolnoma zmožen, z dobrimi spričevali, **vzprejme se takoj pri J. Traun-u na Glincah pri Ljubljani.** (1323—2)

A vstro-Ogerske najboljše, najhvalevrednejše in na lepoto najboljše delujoče

toiletno milo

je in ostane vsigdar

Doering-ovo milo
s soso.

Od znanstvenih kapacitet vsem

gospem in dekletom

priporočano kot toiletno milo.

To izborna milo se dobiva povsod po 30 kr.

(760—2)

Ravnokar je izšel

Stenski koledar za 1895. leto.

Sestavljen je ukusno in praktično in se dobiva pri založniku (1309—2)

Anton Zagorjan-u

knjigarju v Ljubljani.

1 izvod stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Kovaški pomočnik

vzprejme se takoj v službo.

Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (1321—1)

Priporočevano od ravnateljstva poliklinike!

Uporablja se pri oslovskem kašlju, influenci, boleznih na vratu, prsih in pri otroških boleznih

konjakov sladni izvleček.

Neobhodno potreben za rekonvalescente.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, droguerijah.

Tvernica (1302—2)

konjakovega sladnega izvlečka v Leipniku.

Št. 23 805.

Ustanove.

(1258—3)

Pri podpisnem magistratu podeliti je za tekoče leto sledeče ustanove:

1. **Janez Bernardini jevo** v znesku 95 glt. — kr.
2. **Jurij Thalmeiner jevo** „ „ 86 „ 26 „
3. **Jos. Jak. Schilling-ovo** „ „ 86 „ 10 „
4. **Jan. Jost. Weber jevo** „ „ 90 „ 92 „
do katerih imajo pravico hčere Ljubljanskih meščanov, ki so uboge, poštenega vedenja in so se letos omožile.
5. **Jan. Nik. Kraškovič-ovo** v znesku 79 glt. 80 kr.
do katere ima pravico ubogi kmet iz Šentpeterske fare v Ljubljani.
6. **Jak. Ant. Fancoj-ovo** v znesku 67 glt. 20 kr.
do katere ima pravico uboga, poštena nevesta meščanskega ali nižjega stanu.
7. **Jos. Feliks Sin-ovo** v znesku 48 glt. 30 kr.
do katere imajo pravico dve najbolj revni deklici iz Ljutljane.
8. **Il. Ant. Baab-ovo** v znesku 205 glt. — kr.
do katere polovice te ustanove ima pravico uboga in poštena udova Ljubljanskega meščana, do druge polovice pa uboga, dobro vzgojena hči Ljubljanskega meščana, ki se je letos omožila.
9. **Mihail Pakič-ovo** v znesku 120 glt. — kr.
do katere imajo pravico ubogi obrtniki meščanskega stanu ali pa njih udove.
10. **Jan. Krst. Kovač-ovo** v znesku 151 glt. 20 kr.
katero je razdeliti med štiri v Ljubljani bivajoče očete ali udove matere, ki imajo več otrok in uboštva niso sami zakrivali.
11. **Helene Valentini-jeve** ustanovo v znesku 84 glt. — kr.
katero je razdeliti med otroke, rojene v Frančiškanski fari v Ljubljani, ki nimajo starišev in še niso 15 let stari.
12. **Ustanovo za posle** v znesku 50 glt. 40 kr.
katero je razdeliti med štiri uboge posle, ki več delati ne morejo in so na dobrem glasu.

Za vse te ustanove je uložiti prošnje, opremljene s potrebnimi dokazili, vsaj do **28. novembra 1894** pri magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 1. novembra 1894

Otvoritev nove prodajalnice.

P. n. slavnemu občinstvu si usojam uljudno naznanjati, da sem otvorila **dne 20. oktobra t. l.**

novo prodajalnico

v lastni hiši

v Gradišči h. št. 9

v poprej Mauser-jevi hiši.

Častite gg. trgovce in slavno občinstvo prosim, da mi doslej skazano zaupanje tudi v prihodnje ohranijo in me blagovolijo podpirati z mnogobrojnimi naročili.

Vsa došla naročila bodem skrbno in točno ter po kolikor mogoče nizkih cenah izvrševala. (1188—12)

Z odličnim spoštovanjem

Josipina Schumi.

Največja zaloga sladčic in raznih času primernih izdelkov po najnižji ceni.

Št. 23.951.

Razglas.

(1300—2)

C. kr. za m. del. okrajno sodišče v Ljubljani naznanja:

V zapuščino dne 21. avgusta 1893 v Ljubljani, Dunajska cesta, umrlega trgovca **Albina Silčar-ja** spadajoča, večinoma iz raznovrstne

železnine in kovanega blaga

obstojača zaloga, v inventarni vrednosti **22.600 glt. 25 kr.**, oziroma **21.600 glt. 25 kr.**, in prodajalnična oprava v cenilni vrednosti **174 glt. 90 kr.**, se **prostovoljno proda.**

Eventuelni kupovalci se pozivljajo, da svoje ponudbe z navedbo, ako prevzamejo celo zalogo ali posamezne večje partije in za katero ceno pri sovaruhu ml. dedičev gosp. **Janezu Mathian-u**, c. in kr. dvornemu založniku v Ljubljani, Dunajska cesta, pri katerem lahko ogledajo tudi inventar in poizvedo daljše pogoje, dopušljajo nadalje

do dne 30. novembra t. l.

C. kr. za m. d. okrajno sodišče v Ljubljani

dne 8. novembra 1894

Schicht-ovo patentovano milo

z varstveno znamko labodom, je brezdvomno najboljše sredstvo v dosegu **snežnobelega perila**, za čiščenje svilene, volnene in barvane tkanine,

kakor je dokazano, je to milo najboljše **razkužujoče** sredstvo za vsake vrste perila in mimo tega popolnem neškodljivo za perilo in roke.

Radi izborne svoje kakovosti pa služejo isto tako

Schicht-ova štedilna jedernata mila,

ki so brez vsake konkurence. Ta mila imajo, kakor je že njih kakovost, jedno naslednjih varstvenih znamk. (535—7)



Jurij Schicht, Ustje nad Labo,
tovarna mil, sveč in palmovega olja.